

de 22 Rigsdagsmænd og sagkyndige bestaaende Jernbanekommission ikke har villet foreslaa, enten fordi den ikke har fundet dem tilstrækkelig gode, eller fordi den end ikke har modtaget noget Andragende derom fra de paagældendes Side. Tidligere har det været saaledes, at Regeringen efter Modtagelsen af en Jernbanekommissions Betænkning har ladet sig det være magtpaaliggende, som en tidligere Formand for en Jernbanekommission udtrykte sig, „at læse mellem Linierne“, saaledes at det, der var fremstillet med større Varme, med mindre Krav paa Statstilskud og vedtaget med et stort Flertal, blev foretrukket, medens der altid blev en Del tilbage af det, der var ønsket og indstillet, som Regeringen mente kunde vente til en anden Gang og kunde trænge til nærmere Overvejelse. Men saaledes er det ikke gaaet til ved denne Lejlighed, thi den højtærede Regering har, saaledes som den højtærede Minister nylig har oplyst for os, ikke blot medtaget alt, hvad Jernbanekommissionen har foreslaaet, men den har ogsaa selv tilføjet kostbare Statsbaner og i sit oprindelige Forslag tillige 6 Lokalbaner, og saa har Folketinget yderligere vedtaget 18 saadanne.

Nu skal jeg villig erkende, at der altid vil blive øvet et Tryk paa en Minister for offentlige Arbejder fra Rigsdagsmændenes Side, for at de kunne faa deres Baner frem og komme med, særlig ved en saa betydningsfuld Lejlighed som denne. Tillige erkender jeg, at det er langt mere lønnende og behageligt for en Minister at kunne sige Ja til saadanne Anmodninger end at sige Nej. Men jeg maa dog have Lov til at sige, at den højtærede Minister i denne Henseende selv har gjort sig det særlig vanskeligt at kunne modstaa det Tryk, som han sagde var blevet øvet, eftersom han selv har givet det, som jeg maaske maa have Lov til at kalde det, mindre gode Eksempel at forlade Kommissionens forholdsvis sikre Grundlag og paa Regeringens Vegne har stillet Forslag om Baner og Foranstaltninger, som slet ikke have været behandlede af Kommissionen, og af hvilke visse — i alt Fald efter mit Skøn — ere ret tvivlsomme.

Som tvivlsom vil jeg betegne Banen fra Skern til Skive. Den foreslaas som Statsbane, fordi der ikke er nogen Udsigt til, at den kan blive bygget som Privatbane. Det er første Gang, at en Jernbanekommission — det indrømmer jeg den højtærede Minister — har motiveret et

Statsanlæg paa dette Grundlag, og det er et meget farligt Princip, at vi nu skulle til at bygge Statsbaner, ikke fordi de i og for sig ere ønskelige og attraaværdige som Statsbaner, men fordi den paagældende Egn ikke vil kunne overkomme at bygge dem. Det drejer sig ved denne Hedebane, som man siger vil være til Gavn for Egnens Ophjælpning, om henved 6 Mill. Kr., og Kommissionen vover ikke at foreslaa et saadant Baneanlæg for nærværende Tid, heller ikke for de førstkomende 10 Aar, som Kommissionen har for Øje, men foreslaar et lille Stykke af denne Bane, det sydligste Stykke fra Skern til Videbæk, som skulde koste mellem 700,000 og 800,000 Kr. Regeringen har imidlertid stillet Forslag om hele denne Bane, og naar man tager Hensyn til, at Kommissionen har udpeget denne Bane — hvad der altsaa i høj Grad har undret mig — med den Motivering, jeg har nævnt, som fremtidig Statsbane, skal jeg erkende, at den højtærede Minister, især naar han forlænger de 10 Aar til 16—17 Aar, har kunnet have nogen Anledning til at skyde sig ind under Jernbanekommissionen for denne Banes Vedkommende. Men dette gælder ingenlunde om den *Tilføjelse* til denne Bane, den højtærede Minister har foreslaaet, nemlig Banen fra *Nørre Omme til Ringkøbing*. Denne Bane forekommer mig at være ganske urimelig som Statsbane, ikke mindst naar man tager Hensyn til, at der mellem Skern og Ringkøbing vist ikke er længere end herfra til Rungsted, nogle faa Mil. Jeg kan slet ikke forstaa, at man ved et Baneanlæg som dette har villet gaa videre, end Kommissionen har antydnet, at man efter en længere Aarrækkes Forløb kunde gaa paa den anden Strækning fra Skive til Skern.

Som en for mig ogsaa ganske uforstaaelig Foranstaltning vil jeg dernæst nævne den højtærede Ministers Forslag om Overtagelse af den *østsjællandske* Jernbane fra Køge til Fakse og Rødvig. Rente-garantien for denne Bane er 4 pCt. Det var den Maade, hvorpaa man i 1875 kom private Baneanlæg til Hjælp, ved at yde en Rentegaranti. Nu skal Staten overtage denne Bane, og Overtagelsen vil koste 3,100,000 Kr. Hvis nu den højtærede Finansminister kan faa Penge til 3½ pCt. — hvad han ikke kan —, vil der altsaa, som den højtærede Minister har fremhævet for os, kunne beregnes en Rentebesparelse af 15,000 Kr. om Aaret. Naar jeg siger, at den højtærede Finansminister ikke vil kunne faa Penge til 3½ pCt., støtter jeg